

František JANOUCH

Proslulost Františka Janoucha nepramení jen z jeho velmi viditelné angažovanosti a neutuchající práce pro občanskou společnost a lidská práva, ale rovněž z jeho odborné erudice a schopnosti významně napomáhat rozvoji jaderné energetiky. Zasloužil se o publikování zásadní stati nobelisty A. Sacharova „Nuclear Energy and the Freedom of the West“, jehož odkaz – podporovat rozvoj jaderné energetiky – nese dodnes. Je mediálně nejznámějším propagátorem jaderné energetiky, přednáší na řadě univerzit a institucí v celé Evropě.

LAUDATIO k poctě pana Františka Janoucha při příležitosti jeho vyznamenání Medailí Jiřího z Kunštátu a Poděbrad, krále českého, za osobní přínos v oboru a k integraci v rámci Evropy.

František Janouch píše v červnu 1990 Václavu Havlovi: „Milý Vašku, (...) Byl jsem rád, když jsi mě jmenoval jedním ze svých zahraničních poradců (...) Osobní politické ambice nemám – mou jedinou ambicí je, aby to u nás fungovalo, abychom se co nejrychleji a s nejmenšími problémy dostali přes potíže, které nás nezbytně čekají při přechodu k pluralistické, moderní a vyspělé společnosti a fungující tržní ekonomice.“

Ta slova Františka Janoucha charakterizují – hledat a nacházet správné cesty. Místo stesků, že byl připraven o vlast a domov, nová činnost. Příznačně nazval svou knihu „Ne, nestěžuji si“. Platí pro něj vrchovatě slova básníka: „...nemám rád zahálku, nudy se nutno stříci!“ Symbolicky volím slova milovaného básníka, Jaroslava Seiferta. Napadlo by někoho jiného vytvořit příležitost pro jeho ocenění Nobelovou cenou? S obdivem vnímám rozhodnou podporu Františka Janoucha jinému nobelistovi, velikánu Andreji Sacharovovi.

Tolik by toho bylo možno říci! Měla jsem tu příležitost se s Františkem setkávat při diskuzích o podpoře jaderné energetiky. Velkoryse mě přijal do svého blízkého kruhu. Má nejen ideály, ale stojí také pevně nohama na zemi. Ví dobře, že věda je mocná a jednou jistě najde dokonalejší formy energie. Ale to ještě poctivě odslouží svůj čas nové bloky jaderných elektráren, které je třeba postavit.

Svou osobností, moudrostí a pevným charakterem vzbuzuje důvěru i těch lidí, kteří jádru nerozumí, ale věří jeho znalostem a zkušenostem. Medaile Jiřího z Poděbrad Františku Janouchovi po zásluze patří, ale nepodezírám ho, že by na vavřínech spal. Jistě už vymýšlí nějaké jiné „kroužkování“. A je toho třeba.

Miroslava Kopicová,
ředitelka Národního vzdělávacího fondu

František Janouch vystudoval jadernou fyziku na sovětských univerzitách i na Universitě Karlově. V roce 1971 byl vyhozen z Ústavu jaderného výzkumu a následně byl „emigrován“ do Švédska. Ve Švédsku a na řadě západoevropských univerzit pokračoval ve svých vědeckých aktivitách, je autorem více než deseti knih a stovek odborných i populárně naučných článků publikovaných v řadě evropských zemí. V emigraci se významně občansky angažoval, v roce 1978 založil „Nadaci Charty 77“ jejímž je i po návratu do ČR předsedou. Svým působením ve společensko-politické a vědecké sféře dokazuje, že jeho „jaderná energie“ je obnovitelná.